

vegades superiors. Així, les neuralgies d'anèmia i agravades pel fred, curen millor amb l'opi, i les intermitents amb la quinina; en la neuralgia intercostal i en la ciàtica, rarament cura; en el poagre és inferior al colxíc, en l'insomni al bromur o als moderns hypnagogues; en el prurit, a la quinina i la valeriana; en la cephalalgia grippal, a l'antipirina; i en l'asthma, a la belladona.

Am tot, és evident que triompha en casos en que tots aquests flaquejen; i per això s'ha de conservar en la therapeutica, si bé treient-li quasi tots els merits que sense fonament se li atribueixen i deixant-lo reduït a la categoria d'agent nerví. Més així i tot, cal anar en compte, puix no se sap mai quina és la potencia de la preparació que s maneja. Conegut és el cas de l'infortunat doctor Meyer, de Winstedt, a Holanda: donà aconitina a un home de seixanta i un anys, creient que era alemana; l'apotecari en donà de francesa, car se li havia acabat l'altra; presentà l malalt symptoms d'emmetzinament; i a l'anar a ensenyar el remei al metge per si era errat, ell, que coneixia l'activitat de l'alemana, en prengué 50 a 60 gotes pera demostrar que era inocua i va morir a les cinc hores. Encara que conservant-lo, s'ha de arrearconar, doncs, l'aconit entre l grupo de remeis més perillosos de la nostra therapeutica.

La polç de fulles se dona a la dosi de 5 a 30 centigrams, i la d'arrels, de 1 a 10; l'extret de fulles, de 5 a 30 centigrams, i l d'arrels, de 1 a 3; l'alcoolatur de fulles, de 1 a 5 grams, i el d'arrels, de 5 a 30; la tintura de fulles, de 2 a 5 grams, i la d'arrels, de 1 a 30; el saccharur, de 1 a 4 grams; i l'aixarop (fulles), de 1 a 2 cullerades grans. Aconitina *amorphæ*, 1 a 3 milligr.; aconitina *crystallisada*, $\frac{1}{4}$ a 1 miligram, al maximum, per dia, i pres en varies vegades.

ACTÆA L.

Genre de plantes vivenques; llur tall és un rhizoma de fulles alternes descomposades; i llurs flors, generalment polygames, s'agrupen en raïms senzills o compostos.

HERBA DE SANT CRISTOFOL.—*A. Spicata* L.—Esp., *Cristoforiana*, *Yerba de San Cristóbal*, *Actea de los Alpes*; Fr., *Herbe de Saint-Cristophe*; Al., *Christophokraut*; Ingl., *Bane berries*.—Vall d'Aran, c. de Viella, d'Arties, etc., *Csta.*; a Montardó, pujant cap al Port de Caldes; *Csta.*; Artiga de Lin, Ports de la Picada i de Benasque, *Zett.*—Juliol.—La polç ha sigut usada, com el mata-poll, contra la phtiriasi i la ronya; els fruits produeixen